

Kampen mellom arier og jødemakt

Taler
Vidkun Quisling

Dato
28 mars 1941

Sted
Frankfurt

- 1 - Av alle Europas folk er nord-germanerne, og av dem igjen nordmennene, de som har vært minst blandet med jøder, begynte Føreren. Dette er en naturlig følge av vårt lands beliggenhet i Europas nordligste utkant. Antallet av jøder har hos oss vært forholdsvis lite sammenlignet med de fleste andre europeiske land
- 5 som lå mere i jødernes utbredelsesområde. Men ikke desto mindre har den jødiske innflytelse vært skjebnesvanger for det norske folk, og førte til slutt til en nasjonal katastrofe. -

- Første gang vi vet at nordmennene kom i forbindelse med jødene, var i det 8.
- 10 århundre, da de skandinaviske vikinger og krigerkjøbmenn i Russland kom sammen med chasarerne, et sterkt blandet jødisk handelsfolk i Syd-Russland. Men allerede mange århundrer tidligere hadde nordboerne, og særlig nordmennene, som et grunntrekk i sin urgamle verdensanskuelse uvisst på hvilket grunnlag optatt forestillingen om en gjennom hele verdenslivet gående
- 15 strid mellom deres eget nordiske raseprinsipp og den artfremmede, onde og forstyrrende makt som senere fremtrådte som jødedommen.

- Ved år 800 nådde kristendommen frem til de nordgermanske folkeferda område, og omkring 1000 blev Norge med blod og jern kristnet av norske
- 20 vikingkonger som hadde latt sig døpe i Frankrike eller England. Dermed begynte selvfølgelig også en jødisk farvet idé-verden å gjøre sig forstyrrende gjeldende i den nordiske folkesjel. Det banet på en viss måte veien for den senere skjebnesvangre innflytelse, selv om allerede de eldste norske lover forbød jødene adgang til det norske riket.

- 25 Først i det 17. århundre begynte de første forsøk på virkelig jødisk innflytning til Norge. Den første norske rettsbestemmelse som uttrykkelig gjør innrømmelse til jødene er et kongelig dekret av 1657, hvorved kongen tildelte alle portugisiske jøder fri og uhindret adgang til riket. Allerede 30 år senere, i 1687, blev

imidlertid ved norsk lov igjen satt uttrykkelig forbud mot jødenes adgang til Norge, og denne bestemmelse stod ved makt helt til 1851.

35 Det er å merke at selv den nye norske grunnlov av 1814, som dog var bygget på den franske revolusjons prinsipper, ikke forandret dette forhold.

Den grunnlovgivende forsamling vedtok i 1814 enstemmig en grunnlovsbestemmelse om at «jøder er fremdeles utelukket fra adgang til riket». Riktignok var det enkelte av forsamlingens medlemmer som under debatten
40 opponerte mot å stenge jødene ute. Men en odelsbonde blandt representantene gjorde hurtig ende på diskusjonen ved å reise sig med ropet:

«Stå op alle som ingen jøder vil ha i landet!» - og alle fulgte som elektrisert opfordringen.
45

Lovkomitéens begrunnele for denne jødeparagraf er av mer historisk interesse. I innstillingen heter det nemlig bl.a.:

«Regjeringen bør for landets eget beste ikke støtte fra sig fremmede, driftge
50 undersåtter som finner sin fordel i å tilføre landet deres formue og ferdigheter. Dessuten fordrer folkerettens grunnsetninger dette. Men den jødiske nasjons historie godtgjør at dette folk alltid har vært oprørsk og bedragsk, og deres religionslære, håpet om igjen å opstå som egen nasjon, har, så ofte de har erhvervet nogen større formue, forledet dem til intriger og til å danne en stat i
55 staten. Landets sikkerhet fordrer altså i henseende til dem en absolutt undtagelse.»

Videre blev i riksforsamlingen uttalt at jødene vilde, efter hvad erfaring viste, aldri assimilere sig med andre folk. De anså sig kun som jøder, og en sann jøde
60 kunde aldri være nogen god borger.

Efterhånden som de liberalistiske idéer trengte igjennem også i Norge, var imidlertid ikke annet å vente enn at den norske jødeparagraf før eller senere måtte falle.
65

Efter mange års motstand mot ethvert forslag om å gi jødene adgang til landet, blev jødeparagrafen endelig sløifet av Stortinget i 1851, hvilket altså er årstallet for jødenes emancipasjon i Norge.

Det er for øvrig å merke at selv om den norske bestemmelse om jødernes utelukkelse fra Norge var begrunnet i politiske og ikke i religiøse grunner, så refererte den seg dog til trosjøder, og ikke til rasen. Kamouflert med den kristne dåpsattest kunde jødene snike seg inn i landet. På den måten overtok bl.a. tyske og hollandske jøder i slutten av det 17. århundre handelen etter hanseatene i Bergen og satte et sterkt preg på denne Norges tidligere største by, uten at folk egentlig begrep hvorom det dreiet seg. De døpte jøder gikk for tyskere respektive hollendere. På samme måten kom også senere en rekke andre kristne jøder til landet, deriblandt den tyske jødefamilie Hamburger-Levy, under navnet Hambro, med mange flere. De giftet seg inn i norske familier, fordervet deres blod og virket i det hele tatt som de ødeleggende basiller slike fremmede jødelementer er for et arisk folk.

Efter ophevelsen i 1851 av grunnlovens forbud mot jøder begynte en regulær jødeinnvandring til Norge. De innflyttede jøder bosatte seg særlig i Oslo og Trondheim og dannet egne mosaiske trossamfund.

Inntil for få år siden var denne innvandring ikke særlig stor. Nøyaktig statistikk foreligger imidlertid ikke. Efter den siste folketelling, som blev holdt i 1930, blev opgitt som tilhørende det mosaiske trossamfund 1359 personer. Efter almindelige beregninger skulde vi dengang hatt omkring 3 000 full-jøder i Norge, d.v.s. ca. en pro mille av befolkningen, svarende til forholdsvis 90 000 i det Stortyske rike. Dertil kom de jødiske blandingstyper.

Efter den nasjonalsocialistiske maktovertagelse i Tyskland begynte imidlertid emigrant-strømmen å drive inn over oss. Mot den blev ikke tatt forholdsregler, så meget mindre som vi fra våren 1935 fikk en marxistisk regjering som direkte støttet jødeinvasjonen.

Det foreligger heller ikke her nogen nøyaktige tallopgaver. Alt i alt kan man rent anslagsvis si at antallet av heljøder og jødisk bestemte blandingstyper i Norge gikk op til høist 10 000. Av disse er nu adskillige flyktet fra landet efter den tyske okkupasjon. Det nøyaktige nuværende antall er under undersøkelse.

Det er imidlertid ikke først og fremst antallet av jøder som er av betydning ved bedømmelsen av jødeproblemet i Norge. Det er først og fremst jødernes destruktive idéer som har hatt en så skjebnesvanger innflytelse på utviklingen i

vårt land, idet jødene dels har sikret sig enkelte nøkkelstillinger i landet, dels har
110 funnet tallrike særdeles lærvillige og tjenestvillige norske disipler. Men dernest
den omstendighet at England og den internasjonale jødemakt også her gikk
hånd i hånd. England - og i ly av England - har den internasjonale jødemakt
skaffet sig en avgjørende innflytelse på forholdene i Norge, dels ved sin makt i
og for sig, særlig sin kapitalmakt, dels ved sine internasjonale systemer og
115 organisasjoner, og dels ved den maktstilling som opnåddes av enkelte
fremtredende jøder og jødelakeier. Man må heller ikke undervurdere den jødiske
innflytelse fra Sverige, dels ved kapitalmakt, men særlig gjennom frimureriet.

Norges historie i den siste menneskealder har vært en rask fremadskridende
120 judaisering på alle samfunnsområder, en utvikling som med en naturlovs
nødvendighet måtte føre til den nasjonale katastrofe som kom den 9. april 1940,
da Norge blev søkt trukket inn i den engelsk-jødiske krig mot Tyskland.

Overensstemmende med den spesielle karakter som jødespørsmålet antok i
125 Norge, hadde de åpenbare jøder ikke direkte nogen avgjørende betydning i
landets økonomiske liv.

Det var riktignok et stadig økende antall av jødiske forretningsfolk som drev den
vanlige parasittvirksomhet. Deres innflytelse var voksende, men noget sterkt
130 gjeldende gjorde de sig ikke uten i et par større byer, hvor de påtagelig begynte å
spille en avgjørende rolle i visse brancher.

Men jødiske blandingstyper av tidligere innvandrede jødefamilier besatt stor
økonomisk makt og gjorde sig overordentlig sterkt gjeldende, uten at de færreste
135 i folket var klar over det jødiske innslag. Men den avgjørende økonomiske makt
øvet den internasjonale jødefinans ved sin lånepolitikk, såvel til det offentlige
som til næringslivet. På denne måten kom også hele det norske jordbruk
indirekte under kontroll av den internasjonale jødefinans.

140 Den jødiske innflytelse i politikken gjorde sig såvel i innenrikspolitik som i
utenrikspolitik avgjørende gjeldende gjennom de store politiske partier som
bygget på de internasjonale jødiske systemer, liberalismen og marxismen.

Det norske Arbeiderparti med de norske fagforeninger var i avgjørende
145 utstrekning influert av innelandske og utenlandske jødiske revolusjonsekspert.
Deres politiske lære blev utformet av en norsk jøde-mischling, i nøie

overensstemmelse med Marx og Bronstein-Trotsky. Den siste opholdt sig også i lengere tid i Norge.

150

Selv det nasjonal-konservative høireparti (Høire) blev i fremtredende grad ledet av jøder og jøde-mischlinge, og hadde endog i årrekker en jøde til parlamentarisk fører.

155 Norge hadde ikke en jødepresse i samme forstand som f.eks. Tyskland, Ungarn, Romania, Frankrike. Men pressen var som helhet utpreget jødevennlig og fylt av propaganda for de jødisk-liberalistisk-marxistiske ideer. Det var en meget effektiv usynlig censur. Selv rent videnskapelige artikler, for eksempel om rasebiologiske forskningsresultater blev boikottet, og all omtale av
160 jødeproblemet, som var blitt så brennende aktuelt efter 1933, blev fortiet, når det da ikke blev brukt som agitasjon mot det nye Tyskland i forbindelse med såkalt «nazistisk terror og overgrep». Med støtte i den internasjonale marxisme blev hele arbeiderpressen tatt i jødedommens tjeneste. Regjeringsorganet «Arbeiderbladet» gikk så vidt at det foreslo:

165

import av 5 000 jøder «for å opfriske det trege nordiske blod og avhjelpe arbeidsløsheten»!

170

Den borgerlige presse kom efter hvert fullstendig under engelsk-jødisk innflytelse. Med ubegrensede pengemidler bak sig blev hele den borgerlige og marxistiske presse i Norge trukket inn i det jødiske spill mot den nasjonale reisning og mot det nye Tyskland.

175

En rekke jødiske emigranter og internasjonale krigshissere som Pertinax (Grünbaum), Mme Tabois, Trotsky, Hore Belisha, Max Hodann, Ernst Toller o. a. var stadige bidragsydere i den marxistiske og borgerlige presse. Andre mindre, ofte religiøse skrifter gikk til ren forherligelse av jødefolket. Jøde-materialismen sterke virkning på den norske litteratur begynte allerede ved århundreskiftet med den danske jøde Georg Brandes, som øvet stor innflytelse i
180 hele Norden. Efter hvert blev også litteraturen helt preget av jødeåndens kultur- og moralopløsende idéer.

185

Den utglidning som fant sted, var ikke meget forskjellig fra det man oplevet i Tyskland før 1933, bortsett fra den senere systematiske opelsking av hat til det nye Tyskland, inspirert naturligvis i førete rekke av jødiske emigranter, og

derne fra marxistisk og engelsk-amerikansk hold. Litteraturen var preget av en overhåndtagende kretsning om de seksuelle spørsmål og av jødernes plumpe materialisme.

190

Film, teater og skole fulgte etter i de samme jødespor.

195

Gjennom filmen øvet jødene en meget sterk innflytelse på vårt folk ved den overveldende mengde av Hollywood-filmer som blev presset inn på det norske marked. Teatrene var fullstendig preget av pro-jødisk og anti-tysk propaganda. Selv landets hovedscene, Nationalteatret, undsa sig ikke for å opføre jødiske emigranternes smussprodukter.

200

Også universitet og skoler var behersket av den jødiske ånd. Jødiske pornografer og kvasi-videnskapsmenn blev overalt mottatt som bærere av nye og fruktbringende idéer.

205

De mest beryktede av dem var de to seksual-spesialister Max Hodann (Magnus Hirschfelds disippel) og Wilhelm Reich, som blev ansatt som fast foreleser ved Universitetet i Oslo og hadde en stor menighet i hovedstaden og utover landet.

210

Disse to jødiske pornografer drev i årevis under regjeringens beskyttelse en ødeleggende virksomhet blandt norsk ungdom efter Hirschfelds seksualprogram - fortrinnsvis blandt arbeiderungdommen, og blev tiljublet av «frigjorte» dekadente intellektualister. Reich hadde sitt eget «forskningsinstitutt» i Oslo underholdt av norske riksmenn, hvor han drev sine seksualeksperimenter. Han gikk endog så vidt som til å anmode direktøren for et sinnssykehus om å få bruke de sinnssyke til sine kriminelle eksperimenter på det seksuelle område. Også jøden Freuds psykoanalyse øvet stor og skadelig innflytelse.

215

220

«Den moderne barneopdragelse» blev også inspirert fra de samme kretser. Alle begreper om autoritet og disiplin i skole og familie blev systematisk undergravet, likesom de store lærer- og lærerinneorganisasjoner kom under innflytelse av disse samfunnsoppløpere og deres «moderne» idéer. Under den jødiske innflytelse utartet mødrehygienekontorene til barnebegrensningsanstalter. Landets øverste medisinalmyndighet var personlig utgiver av et pornografisk seksuelt tidsskrift. Det forelå også allerede planer om å innføre obligatorisk seksualundervisning efter de Hirschfeldske oppskrifter.

Ved Universitetet var det ikke bare jødenes materialistiske ideer som gjennomsyret undervisningen i alle fag. Det var også en rekke lærerkrefter av mere eller mindre jødisk avstamning.

230

Et typisk eksempel på de skadelige følger herav er særlig det rasebiologiske studium. Dette blev tvunget inn i den form som passet til liberalismens og marxismens jødiske likhetsteorier, og førte til at arvelighetsforskningen stagnerte helt ved Universitetet. At den jødiske handelsmoral og den materialistiske livsanskuelse vant sterkt innpass i lægekretser har også hatt ytterst skadelige følger.

235

I religiøse kretser begynte særlig efter München-forliket - en intens pro-jødisk og anti-tysk agitasjon.

240

Som aldri før blev jødene stillet op som det «hellige» - det utvalgte folk, som det var kristenplikt å rekke en hjelpende hånd og gi husly, samtidig som nasjonalsocialismen overalt blev forkynt som anti-kristendommen, og det blev hisset til hat mot det folk som «forfulgte» jødene - mot «det system som satte Niemøller i fangenskap».

245

«Er ikke på en viss måte enhver ekte kristen også en israelit? Når han i troen er et barn av den første jøde, alle troendes far, så må han også i ånden være en hebræer. Og når han er en sådan, da må også hans brødres problem, Abrahams folkefeller, i høi grad ligge ham på hjerte.»

250

Slik og lignende dialektikk doserte man efter snedig jødisk opskrift.

Med adskillig folkelig effekt blev også propagandert den gamle overtro om at Israels stammer i lengst svunne tider hadde funnet tilflukt i Norden. Engelskmennene blandet med Israel var det nye utvalgte folk, og Norge var Benjamin.

255

Men sædlig farlig var den nye «vekkelse» - Oxfordbevegelsen - som gikk som en farsott over landet. Den gjorde umåtelig skade for så vidt som den bidro kanskje mer enn noget annet til å forvirre begrepene og skape en anti-nazistisk og pro-jødisk opinion.

260

265 Allerede tidligere hadde frimureriet fått en overordentlig utbredelse og innflytelse i Norge. Den svenske unionskonge, som var en av det internasjonale frimureris Øverste ledere, brukte frimureriet som et redskap for sin unionspolitikk likeoverfor Norge. Følgen var at en overveiende del av den norske overklasse etterhånden blev tvunget inn i frimureriet, og at grunnen
270 således gjennom frimureriets jødiske karakter på beste måte var forberedt for det almindelige jødiske angrep som senere satte inn mot det norske folk. Over 10 000 nordmenn, og det av de mest innflytelsesrike, var gjennom frimureriet blitt «kunstige jøder». Dette tall svarer procentuelt til 300 000 i Tyskland.

275 Jeg skal ikke her i videre enkeltheter skildre denne jødiske oppløsnings- og makterobringsprosess som gjorde sig gjeldende på alle samfundslivets områder så vel som i de enkelte menneskers sinn. Heller ikke skal jeg gå nærmere inn på det snedige jødiske spill som førte til at denne prosess munnet ut i at Norge blev trukket inn i Englands jødiske krig mot det nye Tyskland. Jeg vil bare peke på at
280 denne judaiserings-prosess har vært så meget virkningsfullere og farligere i vårt land, som jødernes innflytelse i Norge inntil det aller siste var kamuflert og nesten usynlig. Der hvor jødene strømmer til i store skarer og synlig for alle setter sig fast i de ledende stillinger, kan man lettere ta kampen op mot dem.

285 Men det usynlige jødevelde vi hadde i Norge var det næsten umulig å få folk til å tro på. Det var alltid det samme svar: «Vi har intet jødeproblem i Norge.»

Det var først da emigrantstrømmen for alvor begynte å komme inn over vårt land, og emigrantene blev skaffet arbeide på bekostning av landets egne
290 arbeidsløse, og fikk store pengebidrag av stat og kommune og ved' private innsamlinger, at opinionen så smått begynte å reagere. Men da var det for sent. Vårt land blev rammet av katastrofen.

Vi står således overfor det sørgelige faktum, at til tross for det forholdsvis lave
295 tall på jøder i Norge, blev følgene av den av jødene inspirerte og ledede oppløsningsprosess langt mere skjebnesvangre for vårt folk enn i andre land med forholdsvis langt flere jøder.

Det må dog bemerkes at jødene på ingen måte var så fåtallige i Norge som en
300 almindelig vilde ha det til. Fremfor alt regnet man ikke med de fra eldre tid av tilsynelatende assimilerte jødeetlinger, som dog var jødisk blodsbestemt og bevisst eller ubevisst arbeidet for jødedommens seier. Også ellers hadde jødene i

305 virkeligheten sikret sig fremtredende nøklestillinger på alle områder i samfundslivet.

Således kan nevnes at jøden Carl Joachim Hambro, foruten å være leder av Høire, det såkalte Nasjonale Folkeparti, innehadde bl.a. følgende stillinger:

- 310 1. President i Norges Storting, landets høieste embede nest efter kongen.
2. Norges representant i Folkeforbundet, og til slutt Folkeforbundets president.
- 315 3. Formann i Utenrikskomiteen, blev fastlagt.
4. Formann i Nordmannsforbundet - nordmennenes verdensforbund.
5. Formann i Norsk Telegrambyrå, som igjen var en kamuflert underavdeling av Reuters og Havas jødebyråer.
- 320 6. Medredaktør i det konservative hovedorgan «Morgenbladet» og toneangivende litteraturanmelder sammesteds.
7. Hovedredaktør av det nordiske tidsskrift: Le Nord.

325 I alle disse år for Norges skjebne så viktige stillinger satt herr Hambro, ikke som representant for Norge, men for den internasjonale jødedom. Han holdt selv livlig forbindelse med jødene i New York samtidig som hans slektninger i Hambros Bank i London var bankier for den norske stat og for store deler av det norske næringsliv, og nu for øvrig leder den skandinaviske avdeling i det engelske blokadeministerium.

330

Det er også illustrerende at den tidligere nevnte såkalte Oxfordbevegelsen hvis egentlige trådtrekkere sannsynligvis var å finne i Secret Service, blev innført til Norge av den samme herr Hambro. Han optrådte i den anledning i kortere tid som «forvandlet» («changed»), men forsvant stille i bakgrunnen da bevegelsen var kommet i sving.

335

I 1911 kom denne jødiske generalagent i Norge for Øvrig med en ufrivillig jødisk selvbekjennelse som er så karakteristisk at jeg tillater mig å gjengi den.

340 Herr Hambro skrev i Oslo-avisen «Morgenbladet» 18. februar 1911 følgende:

345 «Jødene er den vandrende gåte. De er fremmed blandt Europas folk i den grad som de færreste gjør klart for sig. De tilhører den jødiske nasjon og ingen annen. Deres urforestillinger og deres vesens lover er andre enn germanernes, og deres folkekarakter er utviklet ad helt andre veier.»

350 Føler ikke germaneren rasemotsetningen, kan han allikevel være overbevist om at jøden føler den.

For ham er alle ikke-jøder, ikke alene «Go jim». De er Kemech (grovt mel), og den enkelte blandt dem er Beheimo (et le) eller Hramor (en dumrian). Og man tør vel også si, at det ord sont en helt ekte jøde med forjettelsen dulgte håp bærer
355 i sitt hjerte mot ikke-jøden, er det gamle: Jemer Schmecho - ditt navn skal bli utryddet.»

Som det vil forstås har Norge med dets strategiske og politiske nøklestilling i Nord-Europa, og med sin forholdsvis store good-will i verden, i den siste
360 menneskealder og i særdeleshet etter forrige krig vært utsatt for et overordentlig lumsk storangrep fra den internasjonale jødemakts side.

Ikke noget folk i verden vilde ha kunnet motstå et slikt konsentrert angrep på selve dets livsnerve. Og nettop fordi det norske folk er et typisk naturfolk og på
365 mange måter velmenende og godtroende, stod det hele uforberedt og uforstående overfor et slikt organisert angrep. Bare vår nasjonale samlingsbevegelse kjempet målbevisst mot.

Det var da heller ikke så langt fra at herr Hambro og hans fellers arbeide hadde
370 bragt det tilstrebt resultat i Norge, med skjebnesvangre følger ikke bare for det Øvrige Norden, men også for hele Europa.

Den 9. april 1940 blev med bare få timers forsprang det engelsk-jødiske forsøk på å besette Norge og å ramme den tyske forsvarskraft i hjertet fra nord, bragt til
375 å strande.

Efter Hitlers uttalelse i hans tale den 15. mars i år var det den «i sine resultater alvorligste fare for Tysklands militære og økonomiske stilling som således med hell blev avverget».

380

Dermed var imidlertid også jødenes makt og innflytelse i Norge brutt. Mange av jødene og en rekke av de andre som i Norge arbeidet i den internasjonale jødemakts og i Albions tjeneste, flyktet til utlandet. Deriblandt den mangfoldige herr Hambro som nu opererer som krigshisser i Amerika og har gjengitt sine inntrykk fra Norden i en bok med den for den vandrende jøde betegnende titel:

«What I saw in Norway».

(Hvad jeg så i Norge).

Frimureriet og de partipolitiske partier er oppløst. Den nasjonale samlingsbevegelse har overtatt makten i staten som statsbærende og statsførende parti. Det foregår en stadig fremadskridende oppbygging av en ny nasjonalsocialistisk stat ledsaget av en fortsatt likvidering av den engelsk-jødiske innflytelse på hvert område - dynastisk, politisk, sosialt, økonomisk, kulturelt og rasebiologisk. Av det nasjonale forfall og sammenbrudd som jødene bragte over vårt folk, vokser frem en nasjonal gjenreisning. Et nytt Norge reiser sig på den nasjonale socialismes og det nordiske raseprinsippa faste grunnvoll, i solidarisk samarbeide med vårt broderfolk, det stortyske rike, og bestemt på å innta sin plass og å gjøre sin innsats i det nye, for England og Israel befridde Europa.

Således fullbyrdes på en merkelig måte den i den urnordiske mythos levende forestilling om at den strid som går gjennom verdenslivet, mellem arier og jødemakt, skulde ende i en siste uhyre kamp, ragnarokk, ariernes mørke, fremkalt av at arierne optok jødene i sin midte og derved svekket sin gudemakt.

Men ariernes verden går kun under for å gjenfødtes herligere. I den avgjørende kamp blir verdensslangen og krigsulven, jødenes skrekkelige avkom, felt. Det gamle går under, og en ny verden skyter frem, befolket av en livskraftigere og lykkeligere menneskeslekt.

Vi lever i en tid som er opfylt av utløsningen av en jødisk inspirert verdenssammensvergelse mot den europeiske sivilisasjon. De største motsetninger i verden idag reduserer sig i virkeligheten til en tvekamp mellem jødedommen og det européiske prinsipp.

Jødedommen er en nasjon. Men i motsetning til alle andre nasjoner lever jødene

spredt over hele jorden som parasitter, på andre folk, fiendtlig mot alle de andre nasjoner og i stadig krig med dem.

425 Bevisst eller ubevisst er deres mål å bryte ned de andre folks naturlige nasjonale organisasjon for å kunne utøve sitt verdensherredømme, virkeliggjøre den jødiske religiøsbestemte nasjonalisme og imperialismen. Avslappelsen i den jødiske nasjonalisme i det 19. århundre blev etterfulgt av en øket nasjonalisme i det 20., hvis fryktelige utvirkninger vi nu er vidne til.

430 Men derved nødvendiggjøres også en løsning av jødernes evige problem. Dette problem er et internasjonalt problem. Det kan derfor bare løses internasjonalt, eller i det minste kontinentalt.

435 Dertil kreves altså for det første ikke bare en nasjonal, men en internasjonal, i dette tilfelle mellomfolkelig europeisk jødelovgivning.

Og denne lovgivning må ikke ta hensyn til de vanlige overfladiske og falske synspunkter. Den må bygge på jødeproblemets virkelige kjensgjerninger, og jødernes spesifikke nasjonalkarakter, altså i første rekke forby raseblanding og 440 nekte jødene statsborgerlige rettigheter og adgang.

Og da jødespørsmålet ikke kan løses ved ganske enkelt å utrydde jødene eller å sterilisere dem, så må for det annet deres parasitt-tilværelse hindres ved at de som jordens andre folk får sitt eget land. Deres tidligere land, Palestina, er imidlertid 445 siden århundrer arabernes land. Det er derfor ikke noget bedre og mildere middel til å løse jødeproblemet på enn å skaffe dem et annet forjett land og å sende dem dit alle sammen, for således om mulig å bringe den evige jøde og hans splittede sjel til ro. For endelig en gang å gjøre slutt på dette fremmede, orientalske uvesen i Europa, må anledningen nyttes, da krigens skjebne har 450 stillet Europa under en avgjørende personlighet, Adolf Hitler, som allerede tilkommer den uvisnelige ære for å ha reddet Europas folk fra å bli jødernes bytte, og som i sin stab av medarbeidere med riksleder Rosenberg i spissen råder over så stor erfaring og sakkyndighet på området.

455 Jødespørsmålets løsning i Europa vil være, om ikke kronen på verket, så en av de viktigste søiler i den nye orden og i det fredensverk som følger den store krig jødene og England har påført Europa. Den vil være en handling, inspirert av den høieste forutseenhet, som kanskje mer enn noget annet vil sikre de kommende

460 slekter fred og velstand.

Kilde

"Kampen mellelm arier og jødemakt. Vidkun Quislings tale i Frankfurt 28. mars 1941 om jødeproblemet,"
Nasjonal Samlings Rikstrykkeri, Oslo 1941.

465

Emner

Jødesaken, Krig, Kristendom, Nazisme

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/kampen-mellem-ari-er-og-jodemakt>

470

475

480

485

490

495